

หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของครูสุศึกษา

ชญาภัทร์ สมกระโทก จินตนา สรายุทธพิทักษ์ และสรินญา รอดพิพัฒน์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของครูสุศึกษา โดยมีการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 การศึกษาเอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต เพื่อสังเคราะห์แนวคิดที่ใช้ในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ชั้นที่ 2 การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม โดยนำเอาผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของครูสุศึกษาร่วมกับการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ร่วมกับแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ชั้นที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม โดยนำหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาคุณภาพของหลักสูตร 2 ด้าน ได้แก่ 1) ตรวจสอบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร 2) ตรวจสอบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตร โดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมมีดังนี้ 1.หลักการและเหตุผลของหลักสูตรฝึกอบรม 2.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม 3.โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม 4.กิจกรรมการฝึกอบรม 5.สื่อและแหล่งการเรียนรู้ประกอบการฝึกอบรม 6.ระยะเวลาฝึกอบรม 7.การวัดและประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม และ 8. แผนการจัดการฝึกอบรม จำนวน 6 หน่วย ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ผู้เรียน 2) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม 3) การคัดเลือกและกำหนดสาระการเรียนรู้ 4) การกำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 5) การพัฒนาหรือเลือกใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 6) การออกแบบการวัดและประเมินผล และแต่ละหน่วย ประกอบด้วย (1) สาระสำคัญ (2) วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ (3) สาระการเรียนรู้ (4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ (5) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และ(6) วิธีการวัดและประเมินผล โดยใช้ระยะเวลาในการฝึกอบรม 3 วัน โดยผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.28 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก และมีค่าดัชนีความสอดคล้องของหลักสูตรมีค่าเท่ากับ 1

คำสำคัญ: หลักสูตรฝึกอบรม; การออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต; ครูสุศึกษา

TRAINING CURRICULUM TO ENHANCE INSTRUCTIONAL DESIGN ABILITY ON LIFE SAFETY OF HEALTH EDUCATION TEACHERS

Chayaphat Somkratoke, Jintana Sarayuthpitak, and Sarinya Rodpipat

Faculty of Education, Chulalongkorn University

Abstract

This research aimed to develop a training curriculum to enhance instructional design ability on life safety of health education teachers. The study was divided into 3 stages. The first stage review of the research literature on enhancing instructional design ability on life safety of health education teachers in order to synthesize the concepts used to construct the training curriculum. The second stage was to construct the training curriculum by applying the results from need survey of the health education teachers together with the applying competency based instruction with professional learning community concepts. The third stage was to examine the quality of the training curriculum which was evaluated by 5 experts. The evaluation consisted of 2 aspects which were 1) Evaluate the curriculum suitability using the curriculum suitability assessment form 2) Assess the consistency of the curriculum using a questionnaire with a scale for estimating 5 levels.

The results demonstrated that the elements of the training curriculum consisted of 1. Principles and rationale of the training curriculum. 2. Objectives of the Training curriculum 3. Content structure of the training curriculum 4. Training activities 5. Media and learning resources for the training course 6. Training period 7. Assessment and Evaluation of the training curriculum and 8. Lesson plans of the training curriculum comprised of 6 units which were 1) Analysis of learners 2) Determination of behavioral learning objectives 3) Course description 4) Learning management process 5) learning materials and resources and 6) assessment and evaluation. Each unit consisted of (1) contents (2) learning objectives (3) course description (4) learning management process (5) learning materials and resources and (6) assessment and evaluation methods. The training period was 3 days. The result of the quality assessment of the developed training curriculum had a total mean of 4.28. Thus, it can be interpreted that the course was appropriate and the curriculum consistency index value of 1.

Keywords: Training Curriculum, Instructional Design on Life Safety, Health Education Teachers

บทนำ

การเสียชีวิตของเด็กด้วยอุบัติเหตุมีแนวโน้มสูงขึ้นแต่กลับได้รับความสนใจและกล่าวถึงน้อยมากนับเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง จากข้อมูลของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (National Institute of Emergency Medicine, 2017) ได้รวบรวมสถิติเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยฉุกเฉินและอุบัติเหตุของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ตลอดปี พ.ศ. 2560 พบว่า มีการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุยานยนต์ 36,203 คน พลัดตกหกล้ม 15,245 คน สัตว์กัด 3,141 คน แพ้ยาแพ้อาหาร 1,579 คน ปัญหาความปลอดภัยและการบาดเจ็บในเด็กที่กล่าวมาข้างต้น อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์ (Adisak Palitponkanpim, 2019) กล่าวว่า ส่วนหนึ่งเกิดจากเด็กวัยประถมศึกษาวัยขาดทักษะที่จำเป็น ผู้ใหญ่ควรมีบทบาทหลักในการดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด แต่ทั้งนี้เด็กอาจไม่ได้อยู่ในการดูแลของผู้ใหญ่ตลอดเวลา ฉะนั้นเด็กวัยประถมศึกษา จึงควรมีทักษะการใช้ชีวิตที่ปลอดภัยติดตัว ในหลายเหตุการณ์เด็กประถมศึกษาต้องเผชิญเหตุ ความไม่ปลอดภัยแตกต่างกัน การรับมือก็มีวิธีการที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Vanselow, & Hanley (2014) ที่ได้กล่าวว่า วิธีที่ประสบความสำเร็จที่จะปลูกฝังให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมความปลอดภัย คือ การสอนเรื่องความปลอดภัยในชีวิต ซึ่งสิ่งสำคัญและจำเป็นมาก คือ การวางแผนการจัดและดำเนินการเรียนการสอนให้เหมาะสม โดยกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการมีทักษะและสมรรถนะ เช่น การป้องกันตนเองจากสถานการณ์เสี่ยงอันตรายต่าง ๆ รอบตัวได้ ซึ่งเป็นการลดความเสี่ยงและการบาดเจ็บของนักเรียนอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิผล

ครูสุขศึกษา เป็นบุคลากรทางการศึกษาที่สำคัญอย่างยิ่ง และอาจกล่าวได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการจัดการศึกษาทางด้านความปลอดภัยในชีวิตให้มีคุณภาพและประสิทธิผล เนื่องจากครูสุขศึกษาเป็นผู้ทำหน้าที่โดยตรงในการจัดการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและมีความใกล้ชิดกับผู้เรียน (Aimutcha Watthanaburanont, 2014) ดังนั้น ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความปลอดภัยในชีวิตจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรสร้างเสริมให้กับครูผู้สอนสุขศึกษา เพราะการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตโดยเฉพาะวิธีสอน (How to Teach) ย่อมมีความสำคัญมากพอ ๆ กับ เนื้อหาที่จะสอน (What to Teach) เพื่อพัฒนาทักษะและประสบการณ์ด้านความรู้ เจตคติ และทักษะการกระทำ นิสัย การมีวินัย สร้างความรับผิดชอบ เพื่อให้ผู้เรียนมีสวัสดิภาพหรือความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะผู้เรียนระดับประถมศึกษา (Jones, & Jones, 2013)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักวิชาการหลายท่าน (Charuwan Manomaiyakit, Bhumbhong Jomhongbhibhat, & Prayoon Boonchai, 2016; Kiattiphum Masaengsom, Wannika Chalakbang, & Thiwa Chaengsuk, 2019; Nantawan Kaewchote, Thattharit Thiamtham, & Pitak Purkmeem, 2019; Wacharapatr Techawattanasiridumrong, Thanee Chukamnerd, & Yenchai Suvanich, 2019) พบว่า ส่วนใหญ่ใช้วิธีการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมหรือโปรแกรมฝึกอบรมซึ่งนอกจากจะได้หลักสูตรฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพแล้ว ผลที่ได้จากการฝึกอบรมส่งผลให้ครูที่เข้ารับการฝึกอบรมได้รับการพัฒนาความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตาม ก็ยังพบว่ามีปัญหาที่เกิดจากการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครู (Office of the Education Council Secretariat, 2016) ได้แก่ หลักสูตรยังขาดขั้นตอนการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการในการพัฒนาครู ทำให้กระบวนการไม่ตอบสนองต่อความต้องการของครู การพัฒนาครูยังใช้รูปแบบเดิม ๆ ไม่มีนวัตกรรมใหม่ ๆ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้การบรรยายฝึกอบรมในห้องประชุมขาดการเชื่อมโยงกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน เน้นทฤษฎีมากกว่าการ

ฝึกปฏิบัติ เน้นเนื้อหามากกว่าทักษะหรือเน้นสมรรถนะ และขาดการติดตามผลการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง สิ่งที่น่าประหลาดใจคือ ครูที่เข้ารับการอบรมทำรายงานส่งผู้บริหารเพื่อรับทราบเท่านั้น การติดตามผลหลังการอบรมเพื่อนำไปใช้ในห้องเรียนหรือขยายผลยังมีการดำเนินการที่ไม่เป็นรูปธรรม

เมื่อทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ของครูจากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เป็นแนวคิดที่มีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นการพัฒนาที่ว่าด้วยกระบวนการสร้างการเปลี่ยนแปลง โดยเรียนรู้จากการปฏิบัติงานของสมาชิกผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวิพากษ์วิจารณ์ การสะท้อนผลการปฏิบัติ การทำงานร่วมกัน การร่วมมือร่วมพลัง การมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และการดำเนินการ อย่างเป็นองค์รวม (Kenoyer, 2012; DuFour, & Reeves, 2016; Charinee Triwaranyu, 2017; Dogan, & Adams, 2018) และการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ มีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีจุดประสงค์การเรียนรู้ ฐานสมรรถนะเป็นตัวกำหนดความรู้และทักษะที่คาดหวังว่าผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติภาระงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ได้ เมื่อจบหลักสูตร ซึ่งจะมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ อย่างเป็นองค์รวมในการปฏิบัติงานที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง เน้นการปฏิบัติ โดยมีชุดของเนื้อหาความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการนำไปสู่สมรรถนะที่ต้องการ และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อการปรับปรุงพัฒนา

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผ่านการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ และแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของครู สุขศึกษา เพื่อให้ครูสุขศึกษาได้รับการเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัย ในชีวิตที่เหมาะสมในการปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมความปลอดภัยในชีวิต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของครูสุขศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยเกี่ยวข้องโดยนำมาวิเคราะห์เนื้อหา และสาระจากฐานข้อมูล Thai Library Integrated System (ThaiLIS) และ Scindirect.com ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต แนวคิดการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะและชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. วิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล โดยนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) กำหนดประเด็นในการพัฒนา ด้านองค์ประกอบหลักสูตรฝึกอบรม กิจกรรมในหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น

3. การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วยกิจกรรมที่เกิดจากการประยุกต์ใช้หลักการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

4. การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมโดยประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านความรู้และการปฏิบัติในการออกแบบ การจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของครูสุขศึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ดำเนินการโดย

1) นำหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาคุณภาพของหลักสูตร 2 ด้าน ดังนี้

1.1) ตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

1.2) ตรวจสอบความสอดคล้องของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

2) นำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของครูสุศึกษา ไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูสุศึกษาที่มีลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการอาสาสมัคร จำนวน 30 คน และนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครูสุศึกษาเรื่องความปลอดภัยในชีวิต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกการวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา โดยผู้วิจัยคัดเลือกเอกสารระดับทุติยภูมิ คือ วารสารที่เกี่ยวข้อและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อ บทความวิจัยและวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ที่เกี่ยวข้อกับกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต แนวคิดการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะและชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นต้น

2. แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น จากแบบประเมิน ความเหมาะสมของหลักสูตร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์แปลความหมาย ดังนี้ (Prakong Karnasut, 1995)

4.50 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	เหมาะสมมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

และกำหนดเกณฑ์มาตรฐานว่าต้องมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.0 ถือว่าหลักสูตรฝึกอบรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.24 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้

3. แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น โดยศึกษาหารายละเอียดขององค์ประกอบหลักสูตร แล้วกำหนดประเด็นสำคัญที่จะประเมิน จากนั้นเขียนคำถามให้ครอบคลุมประเด็นเหล่านั้น และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสม และความชัดเจนของข้อคำถาม ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะ จัดทำเป็นแบบประเมินฉบับสมบูรณ์ แล้วนำหลักสูตรฝึกอบรมไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC) ของหลักสูตรฝึกอบรม โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (Rovinelli, & Hambleton, 1977) ผลการตรวจสอบคุณภาพความสอดคล้องของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ได้ค่า IOC เท่ากับ 1

ผลการวิจัย

ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบหลักสูตรพบว่า ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.หลักการและเหตุผลของหลักสูตรฝึกอบรม 2.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม 3.โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม 4.กิจกรรมการฝึกอบรม 5.สื่อและแหล่งการเรียนรู้ประกอบการฝึกอบรม 6.ระยะเวลาฝึกอบรม 7.การวัดและประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม และ 8.แผนการจัดการฝึกอบรม จำนวน 6 หน่วย ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ผู้เรียน 2) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม 3) การคัดเลือกและกำหนดสาระการเรียนรู้ 4) การกำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 5) การพัฒนาหรือเลือกใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 6) การออกแบบการวัดและประเมินผล และแต่ละหน่วยประกอบด้วย (1) สาระสำคัญ (2) วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ (3) สาระการเรียนรู้ (4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ (5) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และ (6) วิธีการวัดและประเมินผล โดยมีผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.28 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก 1 และผลการตรวจประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น เท่ากับ 1 โดยมีรายละเอียดของหลักสูตรดังนี้

ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมโดยประยุกต์แนวคิดการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของครูสุศึกษา

1. หลักการและเหตุผลของหลักสูตรฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมโดยประยุกต์แนวคิดการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของครูสุศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ผู้เรียน 2) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม 3) การคัดเลือกและการกำหนดสาระการเรียนรู้ 4) การกำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 5) การพัฒนาหรือเลือกใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 6) การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และแนวคิดที่นำมาใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างหลักสูตรอบรมครั้งนี้ได้มาจากการสังเคราะห์การเรียนที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แนวคิดการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในหลักสูตรฝึกอบรมที่สร้างขึ้น

2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม

เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านความรู้และการปฏิบัติในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของครูสุศึกษา ใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ผู้เรียน 2) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม 3) การคัดเลือกและการกำหนดสาระการเรียนรู้ 4) การกำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 5) การพัฒนาหรือเลือกใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 6) การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3. โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม

หน่วยการเรียนรู้ที่	เนื้อหา	เวลาที่ใช้
1	การวิเคราะห์ผู้เรียน	1 ชั่วโมง 30 นาที
2	การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม	1 ชั่วโมง 30 นาที
3	การคัดเลือกและกำหนดสาระการเรียนรู้	1 ชั่วโมง 30 นาที
4	การกำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	3 ชั่วโมง
5	การพัฒนาหรือเลือกใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้	3 ชั่วโมง
6	การออกแบบการวัดและประเมินผล	3 ชั่วโมง

4. กิจกรรมการฝึกอบรม

1. กิจกรรมก่อนการฝึกอบรม ดำเนินการการประชุมคณะกรรมการประจำหลักสูตร เพื่อให้ทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรมมอบหมายบทบาทหน้าที่รับผิดชอบให้แก่คณะกรรมการในแต่ละฝ่ายการเตรียมการในด้านต่าง ๆ เช่น การทำความเข้าใจกับวิทยากรถึงแนวคิดเทคนิคที่ประยุกต์ใช้ในการอบรม การเตรียมเอกสารและเครื่องมือที่ใช้ในการอบรม การจัดการด้านอุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น

2. กิจกรรมการฝึกอบรมแต่ละหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วยภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ประยุกต์แนวทางการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย การบรรยาย และการสาธิตจากวิทยากรเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจในหลักการ เนื้อหา รวมทั้งได้รับการฝึกทักษะเชิงปฏิบัติการที่ถูกต้อง โดยมีชุดของเนื้อหาความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการนำไปสู่สมรรถนะที่ต้องการ และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อการปรับปรุงพัฒนา โดยผ่านแนวทางการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ และมีกระบวนการในการพัฒนาความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ร่วมกันในเชิงวิชาการระหว่างครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญรวมถึงความสุขในการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชน โดยอาศัยองค์ประกอบหลักที่สำคัญที่จะสร้างเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้แก่ 1) การมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน 2) การมุ่งเน้นการพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียน 3) การสนทนาที่สะท้อนการปฏิบัติงาน 4) การทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง และ 5) การอำนวยความสะดวกสภาพแวดล้อมทางกายภาพและทรัพยากรบุคคล และมีขั้นตอนในการนำแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาพัฒนาการออกแบบการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นวิเคราะห์ปัญหา 2) ขั้นวางแผน 3) ขั้นลงมือปฏิบัติและสังเกตการปฏิบัติ 4) ขั้นสะท้อนคิด 5) ขั้นปรับปรุงใหม่ นอกจากนี้ ภายหลังจากการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ วิทยากรจะสรุปประเด็นและองค์ความรู้เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ทบทวนและทำความเข้าใจอย่างถูกต้อง พร้อมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมซักถามคำถามและข้อสงสัย

3. กิจกรรมหลังการฝึกอบรม ดำเนินการประเมินผลหลังการใช้หลักสูตรเพื่อตรวจสอบการบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความรู้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ และค่าเฉลี่ยของคะแนนการปฏิบัติในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติ t - test

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้ประกอบการฝึกอบรม

1. เว็บไซต์ประจำหลักสูตรฝึกอบรม
2. สื่อการนำเสนอของวิทยากร ประกอบด้วย เอกสารประกอบการบรรยาย และ Power Point
3. เอกสารประกอบกิจกรรมทักษะเชิงปฏิบัติการ เช่น วิธีการสืบค้นข้อมูลความรู้ทางอินเทอร์เน็ต วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารออนไลน์ ตัวอย่างการผลิตนวัตกรรมทางการศึกษาเรื่องความปลอดภัยในชีวิต ตัวอย่างการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในโรงเรียน เป็นต้น
4. อุปกรณ์สำนักงาน เช่น กระดาษฟลิปชาร์ต ปากกาเคมี แฟ้มพลาสติก กระดาษไนต์ เป็นต้น
5. เกมผ่านสภาพแวดล้อมเสมือน Interland by google
6. เครื่องมือวัดและแบบทดสอบประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม
7. อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น คอมพิวเตอร์ โปรเจคเตอร์ สมาร์ทโฟน เป็นต้น
8. แอปพลิเคชันเพื่อการวัดประเมินผล Mentimeter
9. สื่อสังคมออนไลน์ (Line group)

6. ระยะเวลาฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมใช้เวลา 3 วัน (21 ชั่วโมง)

7. การวัดและประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม

ประเมินความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของครูสุศึกษา

8. แผนการจัดการฝึกอบรม โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แผนการจัดการฝึกอบรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การวิเคราะห์ผู้เรียน (ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ครูสุศึกษาสามารถแยกแยะคุณลักษณะของผู้เรียนทั้งด้านทัศนคติและวิธีการเรียนรู้ ความพร้อมด้านทักษะ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกายและด้านสังคมของผู้เรียน 2. เพื่อให้ครูสุศึกษาสามารถพัฒนาหรือเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ผู้เรียน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. วิทยากรนำเข้าสู่กิจกรรมโดยใช้คำถามเพื่อนำเข้าสู่การบรรยาย ในประเด็นคำถามต่อไปนี้ “ครูสุศึกษาแต่ละท่านมีแนวทางในการวิเคราะห์ผู้เรียนอย่างไรเพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความรู้และลักษณะการเรียนรู้อย่างไร” โดยให้ครูแต่ละท่านเขียนตัวอย่างคำถามที่จะใช้ในการวิเคราะห์ผู้เรียนลงในกระดาษไนต์แบบกาว 2. วิทยากรทำการสุ่มคำถามของครูแต่ละท่านขึ้นมาพูดคุยชวนคิดและร่วมกันอภิปรายว่าคำถามของครูแต่ละท่านอยู่ในด้านใดของขอบเขตของการวิเคราะห์ผู้เรียน จากนั้นนำกระดาษไนต์กาวไปแปะใต้บัตรคำบัตรคำขอบเขตของการวิเคราะห์ผู้เรียน 5 ด้านดังนี้ 2.1 ความพร้อมด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ 2.2 ความพร้อมด้านพฤติกรรม 2.3 ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ 2.4 ความพร้อมด้านสังคม 2.5 ลักษณะการเรียนรู้ 3. วิทยากรแบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมออกเป็นกลุ่มละ 6 คน โดยจะเป็นกลุ่มที่ใช้ตลอดการฝึกอบรม 4. ผู้เข้าอบรมร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่มว่าจะใช้เครื่องมือใดในการวิเคราะห์ผู้เรียน 5 ด้าน พร้อมทั้งสร้างตัวอย่างแบบวิเคราะห์ผู้เรียนลงในกระดาษฟลิปชาร์ต โดยมีคณะวิทยากรเป็นที่ปรึกษา คอยให้คำแนะนำ 5. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายในข้อ 4 โดยให้ผู้เข้าอบรมกลุ่มอื่น ๆ ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้ข้อเสนอแนะแบบกัลยาณมิตร 6. วิทยากรบรรยายและนำอภิปรายสรุปเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผู้เรียน

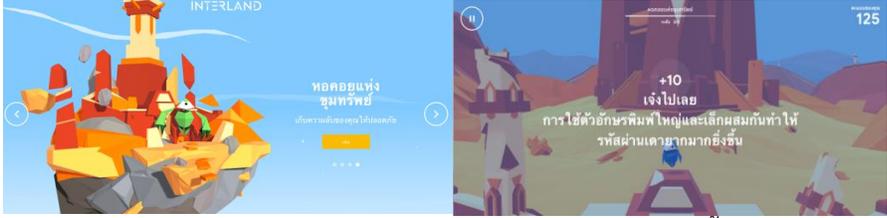
วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม (ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ครูผู้ศึกษาสามารถกำหนดจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตที่สามารถพัฒนาผู้เรียนอย่างครบถ้วนทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านจิตพิสัย 2. เพื่อให้ครูผู้ศึกษาสามารถกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตที่สามารถจัดสถานการณ์เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมที่คาดหวังของนักเรียนได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. วิทยากรนำเข้าสู่กิจกรรมโดยการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการคิดเกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต 2. วิทยากรให้ผู้เข้าอบรมพิจารณาตัวอย่าง จุดประสงค์การจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต พร้อมทั้งให้ผู้เข้ารับการอบรมอภิปรายว่าจุดประสงค์ในแต่ละข้อสามารถพัฒนาผู้เรียนด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย หรือด้านจิตพิสัย พร้อมทั้งแจกใบใบความรู้หัวข้อเรื่อง ลำดับชั้นพฤติกรรมการเรียนรู้และตัวอย่างคำกริยาที่ใช้ 3. วิทยากรให้ผู้เข้าอบรมร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่มและออกแบบจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเรื่องความปลอดภัยในชีวิตสามารถพัฒนาผู้เรียนอย่างครบถ้วนทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านจิตพิสัย พร้อมทั้งแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมที่คาดหวังลงในกระดาษฟลิปชาร์ต โดยมีคณะวิทยากรเป็นที่ปรึกษา คอยให้คำแนะนำ 4. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายในข้อ 3 โดยให้ผู้เข้าอบรมกลุ่มอื่น ๆ ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้ข้อเสนอแนะแบบกัลยาณมิตร 5. วิทยากรบรรยายและนำอภิปรายสรุปเกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมเรื่องความปลอดภัยในชีวิต
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การคัดเลือกและกำหนดสาระการเรียนรู้ (ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ครูผู้ศึกษาสามารถกำหนดเนื้อหาที่มีความถูกต้องทันสมัยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด 2. กำหนดสาระการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตที่มีความเหมาะสมกับวัย ระดับความรู้ ความสามารถ และวิถีชีวิตของผู้เรียน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. วิทยากรนำเข้าสู่กิจกรรมโดยการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการคิดเกี่ยวกับการคัดเลือกและกำหนดสาระการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต 2. วิทยากรให้ผู้เข้าอบรมพิจารณาตัวอย่างเนื้อหาสาระการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต พร้อมทั้งให้ผู้เข้ารับการอบรมอภิปรายว่าการคัดเลือกและกำหนดสาระการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตตรงตามขอบเขตที่กำหนดในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในหลักสูตร และมีความเป็นปัจจุบันทันสมัยหรือไม่ 3. วิทยากรให้ผู้เข้าอบรมร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่มคัดเลือกและกำหนดสาระการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตให้ตรงตามขอบเขตที่กำหนดในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในหลักสูตร มีความเป็นปัจจุบันทันสมัย เหมาะสมกับวัย ระดับความรู้ความสามารถ และวิถีชีวิตของผู้เรียนลงในกระดาษฟลิปชาร์ต โดยมีคณะวิทยากรเป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ 4. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายในข้อ 3 โดยให้ผู้เข้าอบรมกลุ่มอื่น ๆ ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้ข้อเสนอแนะแบบกัลยาณมิตร 5. วิทยากรบรรยายและนำอภิปรายสรุปเกี่ยวกับการคัดเลือกและกำหนดสาระการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การกำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ (ระยะเวลา 3 ชั่วโมง)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ครูผู้ศึกษาสามารถเลือกใช้ทฤษฎีหลักการหรือแนวคิดที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. วิทยากรนำเข้าสู่กิจกรรมโดยการนำเสนอสถิติความไม่ปลอดภัยในเด็กประถมศึกษาพร้อมทั้งใช้คำถามเพื่อกระตุ้นความคิดว่า “เพราะเหตุใดจึงยังคงพบสถิติความไม่ปลอดภัยในเด็กเป็นจำนวนมาก” 2. วิทยากรนำอภิปรายในประเด็นหัวข้อ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตเพื่อให้เด็กเกิดทักษะความปลอดภัย

วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้
<p>2. เพื่อให้ครูสุศึกษาสามารถกำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตที่มีการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการแก้ปัญหา</p> <p>3. เพื่อให้ครูสุศึกษาออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะพฤติกรรมความปลอดภัยและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง</p>	<p>3. วิทยาการแสดงตัวอย่าง กิจกรรมของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) และกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning model) เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเกิดทักษะความปลอดภัย</p> <p>4. วิทยาการให้ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละกลุ่มระดมความคิดและอภิปรายร่วมกันในการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการเรียนรู้แบบผสมผสานในเรื่องเรื่องความปลอดภัยในชีวิต โดยจะให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มจับฉลากหัวข้อความปลอดภัย ดังนี้ 1) ความปลอดภัยในการเดินทาง 2) การจมน้ำ 3) ความปลอดภัยในโรงเรียน 4) ความปลอดภัยในบ้าน 5) ความปลอดภัยจากบุคคลแปลกหน้า</p> <p>5. ผู้เข้ารับการอบรมออกมานำเสนอกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการเรียนรู้แบบผสมผสานในเรื่องเรื่องความปลอดภัยในชีวิต จากนั้นให้ผู้เข้าอบรมกลุ่มอื่น ๆ ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแบบกัลยาณมิตร</p> <p>6. วิทยาการและผู้เข้าอบรมสรุปประเด็นที่ได้เรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการเรียนรู้แบบผสมผสานในเรื่องเรื่องความปลอดภัยในชีวิต</p>

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 การพัฒนาหรือเลือกใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ (ระยะเวลา 3 ชั่วโมง)

<p>1. ครูสุศึกษาสามารถออกแบบการเรียนรู้เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต โดยบูรณาการสื่อในการเรียนการสอนตามหลัก TPACK ได้</p> <p>2. ครูสุศึกษาสามารถยกตัวอย่างสื่อและเลือกใช้สื่อที่จะนำมาจัดการเรียนรู้ตามบริบทและธรรมชาติของผู้เรียนได้</p> <p>3. ครูสุศึกษาสามารถบอกความสำคัญของการนำสื่อไปใช้ในการจัดการเรียนเรียนรู้เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต</p>	<p>1. วิทยาการสอบถามความคิดเห็นแก่ผู้เข้าอบรม โดยใช้โปรแกรมออนไลน์ผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่ส่วนตัว โดยมีประเด็นคำถามคือ “ท่านนำสื่อ หรือแอปพลิเคชันใดบ้างมาใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียน”</p> <p>2. วิทยาการนำอภิปรายลักษณะของสื่อที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ได้ข้อสรุปว่า “การนำสื่อมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีได้หลายรูปแบบ เช่น สื่อเพื่อการวัดประเมินผล สื่อประกอบการสอน สื่อเพื่อช่วยในการจัดการชั้นเรียน”</p> <p>3. วิทยาการแสดงตัวอย่างสื่อและสาธิตการใช้งานสื่อแต่ละประเภทพอสังเขป และร่วมกันอภิปรายประเด็นต่าง ๆ ดังนี้</p> <p>3.1 การเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสมกับระดับชั้น ธรรมชาติของผู้เรียน และบริบทของห้องเรียน</p> <p>3.2 การใช้สื่อประเภทต่าง ๆ ต้องวางแผนอย่างเป็นระบบร่วมกับการออกแบบการสอนที่ดี (TPACK)</p> <p>4. วิทยาการนำเข้าสู่ประเด็นการสัมมนาในหัวข้อคือ “สื่อที่ส่งเสริมและช่วยพัฒนาทักษะความปลอดภัยสำหรับเด็ก”</p> <p>5. วิทยาการให้ผู้เข้าอบรมใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ส่วนตัว เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต หรือคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก เข้าเว็บไซต์จำลองสภาพแวดล้อมเสมือนด้านการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย Interland by google โดยเข้าผ่านลิงค์ bit.ly/gg_interland หรือสแกนผ่าน QR Code</p>
--	--

วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้
	<p>6. ผู้เข้าร่วมอบรมทดลองเล่นเกมผ่านสภาพแวดล้อมเสมือน Interland by google ด้าน “หอคอยแห่งความลับ เก็บความลับของคุณให้ปลอดภัย”</p> <p>7. วิทยากรและผู้เข้าอบรมร่วมกันอภิปรายตามกลุ่ม ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้</p> <p>7.1 ท่านจะมีแนวทางในการนำสื่อนี้ไปใช้ในชั้นสอนใด และมีแนวทางในการอภิปราย หรือนำให้นักเรียนได้สะท้อนคิด หรือแสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ได้อย่างไรบ้าง</p> <p>7.2 การเตรียมพร้อมด้านอุปกรณ์ การเตรียมห้องเรียน หรือข้อควรระวังในการใช้สื่อดังกล่าว</p> <p>8. ผู้เข้าอบรมแต่ละกลุ่มร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยอัคริวิดีโอแนะนำเสนอ กลุ่มละไม่เกิน 3 นาที ผ่านแอปพลิเคชัน หรือกระดานแลกเปลี่ยนแบบออนไลน์ เพื่อรวบรวมเป็นแนวคิด (idea) ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับการนำไปใช้ในอนาคต โดยมีคณะวิทยากรเป็นที่ปรึกษา คอยให้คำแนะนำ</p> <p>9. วิทยากรและผู้เข้าอบรมสรุปประเด็นที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน และอภิปรายประเด็นสุดท้ายคือ “ครูใช้สื่อ สื่อช่วยครู : ครูคิดว่าสื่อมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง”</p>

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 การออกแบบการวัดและประเมินผล (ระยะเวลา 3 ชั่วโมง)

<p>1. เพื่อให้ครูสุกศึกษาสามารถสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยเรื่องความปลอดภัยในชีวิตได้</p> <p>2. เพื่อให้ครูสุกศึกษาสามารถตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดเรื่องความปลอดภัยในชีวิต เช่น ความตรง ความเที่ยง ความยากและอำนาจจำแนกได้</p>	<p>1. วิทยากรสอบถามความคิดเห็นผู้เข้าอบรม โดยมีประเด็นคำถามคือ “ถ้าท่านต้องการประเมินผลเรื่องการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ท่านจะมีวิธีการอย่างไรบ้าง”</p> <p>2. วิทยากรนำอภิปรายในประเด็นหัวข้อ ความหมายของการวัดและประเมินผล จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ (พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย) การสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลเรื่องความปลอดภัยในชีวิต และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดเรื่องความปลอดภัยในชีวิต</p> <p>3. วิทยากรแสดงตัวอย่าง เครื่องมือวัดและประเมินผลเรื่องความปลอดภัยในชีวิต และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดเรื่องความปลอดภัยในชีวิต</p> <p>4. วิทยากรให้ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละกลุ่มระดมความคิดและอภิปรายร่วมกันในการออกแบบและสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต พร้อมทั้งอธิบายการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่สร้าง ลงในกระดาษฟลิปชาร์ต โดยมีรายละเอียด ดังนี้</p> <p>4.1 เครื่องมือวัดพุทธิพิสัย จำนวน 5 ข้อ</p> <p>4.2 เครื่องมือวัดจิตพิสัย จำนวน 5 ข้อ 4.3 เครื่องมือวัดทักษะพิสัย จำนวน 5 ข้อ โดยมีคณะวิทยากรเป็นที่ปรึกษา คอยให้คำแนะนำ</p> <p>5. ผู้เข้ารับการอบรมออกมานำเสนอเครื่องมือวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต จากนั้นให้ผู้เข้าอบรมกลุ่มอื่น ๆ ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแบบกัลยาณมิตร</p> <p>6. วิทยากรและผู้เข้าอบรมสรุปประเด็นที่ได้เรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต</p>
---	---

อภิปรายผลจากการวิจัย

จากผลการวิจัยข้างต้นสามารถนำมาอภิปรายได้ดังประเด็นต่อไปนี้

1) ผลการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของครูสุศึกษา ทั้ง 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ผู้เรียน 2) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม 3) การคัดเลือกและการกำหนดสาระการเรียนรู้ 4) การกำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 5) การพัฒนาหรือเลือกใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 6) การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

องค์ประกอบทั้ง 6 นี้ เป็นส่วนที่มีความสำคัญในการเรียนจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับองค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนการสอน ตามที่ Richey, Klein, & Tracy (2011) ระบุไว้ คือ 1) ด้านผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้ 2) ด้านการเรียนรู้และบริบทที่ช่วยให้ผู้เรียนแสดงความสามารถ 3) ด้านโครงสร้างเนื้อหาสาระ และการจัดลำดับสาระการเรียนรู้ 4) ด้านยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ 5) ด้านสื่อการเรียนรู้และระบบสนับสนุน และ 6) ด้านผู้ออกแบบและกระบวนการออกแบบ ซึ่งสอดคล้อง Larson, & Lockee (2020) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จด้วยดีหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการออกแบบการจัดการเรียนรู้เป็นสำคัญ ครูทุกคนจำเป็นต้องมีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพราะจะช่วยให้ครูมองเห็นภาพการพัฒนาผู้เรียนได้ตลอดแนว คือ มองเห็นตั้งแต่เป้าหมายการจัดการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งจะยืนยันได้ว่าครูมีความสามารถจัดการเรียนรู้ได้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้งยังช่วยให้ครูมีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน สามารถเตรียมความพร้อมของสื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม และช่วยลดสิ่งที่เป็นปัจจัยหรือตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

2) ผลการวิเคราะห์สังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่ประยุกต์ใช้ในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์สังเคราะห์เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีที่ประยุกต์ใช้ในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมพบว่า แนวคิดการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะมีความเหมาะสมที่นำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม โดยหลักการของการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ประกอบด้วย 3 หลักการ ได้แก่ 1) การกำหนดวัตถุประสงค์แบบฐานสมรรถนะ ซึ่งจะต้องเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงสมรรถนะ คือ ใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้ (สมรรถนะ) เป็นเป้าหมาย 2) การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะเชิงรุก เน้นการปฏิบัติ ฝึกฝน ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อการปรับปรุงพัฒนา บรรยากาศที่เป็นมิตร และปลอดภัย สะท้อนคิดเพื่อสร้างความเข้าใจ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนอิริยาบถการสืบสอบและแสวงหาความรู้เป็นกลุ่มมุ่งเป้าหมายไปที่การพัฒนาสมรรถนะที่ต้องการไม่ใช่มุ่งไปที่การสอนเนื้อหาความรู้จำนวนมาก 3) การวัดและประเมินผลฐานสมรรถนะซึ่งจะวัดพฤติกรรม การกระทำ การปฏิบัติ ที่แสดงออกถึงความสามารถในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ ตามเกณฑ์ปฏิบัติที่กำหนดที่กำหนด และมีหลักฐานการปฏิบัติที่ตรวจสอบได้ นอกจากนี้ ยังมีผลการศึกษาที่พบว่า แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความเหมาะสมที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเช่นกัน เพราะแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นกระบวนการในการพัฒนาความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ร่วมกันในเชิงวิชาการระหว่างครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญรวมถึงความสุขในการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนโดยกิจกรรมที่เสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครูสุศึกษาตามแนวคิดชุมชนแห่งการ

เรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งประกอบไปด้วย 1) การสร้างกลุ่มชุมชนอย่างน้อย 3 คน 2) ค้นพบปัญหาและร่วมกันระบุเป้าหมาย 3) ร่วมคิดร่วมวิพากษ์ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น 4) การฝึกฝนออกแบบการจัดการเรียนรู้ 5) การปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ 6) การสังเกตการจัดการเรียนรู้ 7) การประชุมสะท้อนคิด 8) การปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้

ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของครูสุศึกษา ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (Tissana Khemmani, 2019) ที่กล่าวถึงที่มาของแนวคิดการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะว่ามีความสามารถใช้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับการทำงานมาใช้เป็นฐานของการจัดฝึกอบรม หรือนำมาใช้เป็นเนื้อหาของฝึกอบรมทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความสามารถตามเนื้อหา นั้น เรียกให้กระชับสั้น ๆ ว่า “การฝึกอบรมฐานสมรรถนะ” และปัจจุบันสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในหลายประเทศ ได้นำการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะมาใช้ในการจัดหลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ ซึ่งเป็นที่ยอมรับจากผู้กำหนดนโยบาย และผู้นำด้านหลักสูตรของประเทศต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ซึ่งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ คือ การพัฒนาความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน/ผู้เรียน ในสหราชอาณาจักร คำว่า กำลังคนที่มีสมรรถนะ ประกอบไปด้วย คนที่มีความสามารถในการทำงานได้อย่างคงเส้นคงวา ตามมาตรฐานของข้อกำหนดในการทำงานภายใต้ขอบเขตของบริบทหรือเงื่อนไขของงานนั้น และสอดคล้องกับ Andronache (2013) ที่ได้ทำการวิจัยการออกแบบหลักสูตรแบบฐานสมรรถนะเพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอนรายวิชาในโรงเรียนระดับมัธยมปลายซึ่งพบว่า การฝึกอบรมและการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนผ่านการออกแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนแบบฐานสมรรถนะมีประสิทธิภาพสูง การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนประสบผลสำเร็จ จากรูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนแบบฐานสมรรถนะที่พัฒนาขึ้น

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ เรวณี ชัยเชาวรัตน์ (Rewanee Chaichowarat, 2017) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง สมรรถนะด้านการออกแบบการเรียนการสอนของนักศึกษาครูที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งหลังการเข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามกระบวนการ นักศึกษาคูรมีพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบการเรียนการสอน โดยมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบการเรียนการสอนสูงขึ้น และสอดคล้องกับ Dan (2012) ได้ศึกษาผลจากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานในห้องเรียนของครูวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนในเขตมิดเวสต์พบว่า การดำเนินการสร้างชุมชนอันเป็นสิ่งช่วยให้ครูมีการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นทำให้นักเรียนได้รับผลการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมนั้นในเรื่องของการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะและชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทำให้ทราบว่าทั้งสองแนวคิดดังกล่าว สอดคล้องกับความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ตรงที่ทั้งสองแนวคิดมุ่งเน้นการปฏิบัติ การทำได้ โดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้วิธีคิดและวิธีประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และความสามารถอย่างป็นองค์รวมในการปฏิบัติงานผ่านการส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสร้างความรู้ ความเข้าใจจากการมีส่วนร่วมในกระบวนการคิด การปฏิบัติ การนำความรู้ไปใช้ การสะท้อนคิด การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการทำงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น มีการวัดประเมินผลที่ให้ความสำคัญกับการวัดผลการเรียนรู้จากพฤติกรรมปฏิบัติและมีการให้

ข้อมูลย้อนกลับนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญรวมถึงบรรยากาศความเป็นมิตรในการทำงานร่วมกันของสมาชิก

3) การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมโดยประยุกต์แนวความคิดการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของครูสุศึกษา จากการศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมมีดังนี้ 1) หลักการและเหตุผลของหลักสูตรฝึกอบรม 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม 3) โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม 4) กิจกรรมการฝึกอบรม 5) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ประกอบการฝึกอบรม 6) ระยะเวลาฝึกอบรม 7) การวัดและประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม 8) แผนการจัดการฝึกอบรม โดยแต่ละหน่วย ประกอบด้วย 8.1) สารสำคัญ 8.2) วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ 8.3) สารการเรียนรู้ 8.4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 8.5) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 8.6) วิธีการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับ Carnevale และคณะ (1990) ที่ได้กล่าวถึงการกำหนดองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่สอดคล้องกันว่า 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม เป็นการกำหนดเป้าหมายว่าการฝึกอบรมจะต้องเปลี่ยนแปลงความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม 2) การกำหนดเนื้อหาหรือหน่วยของการฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม คือ สารความรู้ต่าง ๆ ซึ่งผู้เข้าฝึกอบรมควรจะได้เรียนรู้และนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน 3) การสร้างแผนการฝึกอบรมแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่บรรยายถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ และวิธีการวัดและประเมินผล 4) ระยะเวลาของการฝึกอบรม 5) การเลือกใช้วิธีการฝึกอบรม 6) การกำหนดวิธีการประเมินผล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัสรี สะอิดี (Asri Saidi, 2018) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยประยุกต์ใช้การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบเสริมศักยภาพ และสอดคล้องกับ จันทิมา หิรัญอ่อน (Jantima Hiranoon, 2019) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรช่างอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์

4) การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมโดยประยุกต์แนวความคิดการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของครูสุศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม โดยการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมโดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า ความเหมาะสมของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.24 อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้ นอกจากนี้ยังดำเนินการประเมินความสอดคล้องของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.96 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้เช่นกัน การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรนี้ สอดคล้องกับ อัสรี สะอิดี (Asri Saidi, 2018) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยประยุกต์ใช้การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบเสริมศักยภาพ ซึ่งได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมที่มีความสอดคล้องกัน คือ ภายหลังจากพัฒนาหลักสูตรมีการประเมินความสอดคล้องและการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อมูลในการวิจัยเอกสารทั้งหมดย่อมได้มาจากการศึกษาจากสื่อเอกสารในลักษณะต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนั้นการคัดเลือกเอกสารเพื่อนำมาวิเคราะห์จึงเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก เพราะ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเด็นในการวิจัยย่อมมีมาก อีกทั้งเอกสารบางชนิดยังมีความซับซ้อนของข้อมูล ผู้วิจัยย่อมไม่อาจที่จะศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ครบทุกชิ้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีเกณฑ์สำหรับการคัดเลือกเอกสารมาใช้ในการวิจัย ซึ่งเกณฑ์ที่สำคัญ ประกอบด้วย 1) ความจริง 2) ความถูกต้องน่าเชื่อถือ 3) การเป็นตัวแทน และ 4) ความทันสมัยของข้อมูล

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อติดตามผลการนำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้จริงของครูสุศึกษา เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

2) ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความยั่งยืนของการดำเนินการเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครูสุศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับเงินทุนอุดหนุนจาก ดร.บัญชา ชุณหสวัสติกุล ในนามกลุ่มบริษัทอินโนเวชั่น

References

- Adisak Palitponkanpim. (2019). *Children lacking of safe play area during school holidays!! The peak period of the year in which children died from accidents*. Retrieved from <http://csip.org/wordpress/2019/03/26>
- Aimutcha Watthanaburanont. (2014). *Safety Education* (3rd ed.). Bangkok: Odeon Store.
- Andronache. (2013). *Designing a competency - based curriculum for pedagogy subjects at high school level* (Doctoral Dissertation), Babes - Bolyai University of Cluj - Napoca.
- Asri Saidi. (2018). *Development of training curriculum to enhance 21st century competencies for physical education teachers by applying facilitating learning with instructional scaffolding* (Doctoral dissertation), Chulalongkorn University.
- Carnevale, P.A., Gainer, J.L., & Villet, J. (1990). *Training in American: The Organization and strategic role of training*. San Francisco: Jossey - Bass Publishers.
- Charinee Triwaranyu. (2017). Development of professional learning community through lesson study: An approach and guideline for success. *Journal of Education*, 45(1), 299 - 319.
- Charuwan Manomaiyakit, Bhumbhong Jomhongbhibhat, & Prayoon Boonchai. (2016). Development of Training Curriculum Based on Experiential Learning Approach for Learning Management Competency Strengthening of English Language Teachers in the Upper Secondary Education Level. *Nakhon Phanom University Journal*, 6(3), 115 - 123.
- Dan, C. (2012). *Professional learning community's impact on science teacher classroom practice in a Midwestern Urban School District*. Lincoln USA: University of Nebraska - Lincoln.
- Doğan, S., & Adams, A. (2018). Effect of professional learning communities on teachers and students: reporting updated results and raising questions about research design. *School Effectiveness and School Improvement*, 29(4), 634 - 659.

- DuFour, R., & Reeves, D. (2016). The futility of PLC lite. *Phi Delta Kappan*, 97(6), 69 - 71.
doi:10.1177/0031721716636878
- Jantima Hiranoon. (2019). The development of training curriculum to enhance ability in creative industrial engineering curriculum development. *Humanities and Social Sciences*, 4(1), 105 - 114.
- Jones, V.F., & Jones, L.S. (2013). *Comprehensive classroom management: Creating communities of support and solving problems* (8th Ed). Boston, MA: Allyn & Bacon.
- Kenoyer, F.E. (2012). *Case study of professional learning community characteristics in an egyptian private school* (Doctoral Dissertation), Columbia International University.
- Kiattiphum Masaengsom, Wannika Chalakbang, & Thiwa Chaengsuk. (2019). The development of a teacher training curriculum on multigrade classroom learning management in small - sized schools under the office of Sakon Nakhon Primary Education Service Area 1. *Journal of Humanities and Social Sciences. Nakhon Phanom University*, 9(2), 94 - 101.
- Larson, M. B., & Lockee, B. B. (2020). *Streamlined ID: A practical guide to instructional design*. New York: Taylor & Francis Group.
- Nantawan Kaewchote, Thattharit Thiamtham, & Pitak Purkmee. (2019). Training curriculum development on learning management design and learning evaluation of mathematics subject within standards and indicators for learner development to Thailand 4.0. *Academic Journal Bangkok Thonburi University*, 8(1), 73 - 85.
- National Institute of Emergency Medicine. (2017). *10 ranking of emergency accidents among children falling of the playground*. Retrieved from <https://www.hfocus.org/content/2017/01/13347>
- Office of the Education Council Secretariat (2016). *(Draft) Directional Framework of the National Education Plan 2017 - 2031*. Bangkok: Ministry of Education.
- Prakong Karnasut. (1995). *Statistics for Behavioral Science Research*. Second Edition, Bangkok: Printing house of Chulalongkorn University.
- Rewanee Chaichowarat. (2017). Competency in designing the instruction of student teachers who become Professional Learning Community (PLC) members. *Journal of Education*, 45(4), 142 - 163.
- Richey, R. C., Klein, J. D., & Tracy, M. W. (2011). *The instructional Design Knowledge Base*. New York: Taylor & Francis.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research* 2, 49 - 60.
- Tissana Khemmani. (2019). *List of works, media, publications, public relations and dissemination framework of student competency basic education level*. Retrieved from https://www.thaiedreform.org/wp-content/uploads/2019/08/Core_competency_09.pdf

Vanselow, N. R., & Hanley, G. P. (2014). An evaluation of computerized behavioral skills training to teach safety skills to young children. *Journal of Applied Behavior Analysis*, 47(1), 51 - 69.

Wacharapatr Techawattanasiridumrong, Thanee Chukamnerd, & Yenchai Suvanich. (2019).

Development of training course on standard-based learning unit teacher at secondary education level for mathematics department. *Journal of MCU Humanities Review*, 5(1), 205 - 215.

Received: April, 23, 2021

Revised: June, 8, 2021

Accepted: June, 11, 2021

The background features a light blue and white color palette. It is decorated with various geometric shapes: solid blue hexagons, circles with diagonal hatching, and solid blue circles. There are also thick, wavy blue lines in the corners and along the bottom edge. The text is centered in a dark blue, sans-serif font.

**Academic Journal of
Thailand National Sports University**